

A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulatának

ÉRTESÍTŐJE.

EGYEDÜLI HIVATALOS SZAKKÖZLÖNY. — KIADJA AZ IPARTÁRSULAT.

Az „Értesítőt“ a társulat tagjai előfizetési díj nélkül kapják.

MEGJELENIK MINDEN HÓ UTOLSÓ NAPJÁN.

Szerkeszti: Poppel Miklós ipartársulati titkár.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.

Budapest, IV. kerület, Ferencz József-rakpart 16. szám.

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert cégektől fogadunk el.

HIRDETÉSEK

a társulatnál: IV. ker., Ferencz József-rakpart 16. szám alatt vétetnek fel.

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldal	40 korona
Fél oldal	20 „
Negyed oldal	12 „
Nyolcad oldal	7 „

Egész évre szóló hirdetéseknel husz százalék engedmény.

Figyelmeztetés.

T. Kartársak!

A budapesti munkás-szervezetek elhatározták, hogy f. október hó 10-én teljes 24 óráig tartó általános munkás-sztrájkot rendeznek, vagyis október hó 10-én reggeltől 11-én reggelig mindenféle ipari munka szünetelni fog.

A budapesti pincéregyesület bejelentette az ipartársulatnak, hogy a 24 órás munkaszünethez **a szak-szervezethez tartozó pincérek is csatlakoznak**, miről a t. Kartársakat — a pincéregyesület kivánságához képest — ezenel értesítjük.

Ipartársulati ügyek.

Jegyzőkönyv, felvétel a budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulatának 1907. évi szeptember hó 21-én, szombaton délután tartott választmányi üléséről.

Megjelentek: Gundel János elnök, Lippert Lajos, Kamarás Mihály, Baar József, Petanovits József, Müller Antal, Neisziedler Géza, Nosek Ignác, Kramer Miksa, Jajczai János választmányi tagok, Poppel Miklós titkár, dr. Solti Ödön ügyész.

Igazoltan hiányzottak: Maloschik Antal alelnök, Glück Frigyes, Csuti Gyula, Paládi László, Kommer Ferenc, Schnell József, Prindl Nándor.

I. Elnök megnyitja az ülést s a jegyzőkönyv hitelesítésére Kramer Miksa és Neisziedler Géza urakat kéri fel.

II. Az 1907. évi augusztus 6-án tartott ülésről felvett jegyzőkönyv felolvasás után hitelesítették.

III. Elnök bejelenti, hogy a választmánynak egyik nem

régi, de igen tevékeny tagja Mayer József meghalt. Bejelenti, hogy a ravatalra az eddigi szokáshoz képest koszorút helyeztetett. Javaslatba hozza, hogy a választmány az elhunyt özvegyéhez részvét-nyilatkozatot intézzen.

A választmány elnök úr javaslatához hozzájárul.

IV. Elnök bejelenti, hogy Kraut Benő, a temetkezési egyesület egykori pénzeszedeje, aki évek óta szolgálatképtelen volt s az ipartársulattól havonként 20 korona segélydíjat kapott, szintén meghalt. Javaslatot tesz aziránt, hogy a Kraut halála folytán megmaradó 20 koronát adja a választmány fizetésjavítás gyanánt Haidinger György ipartársulati szolgának, akinek jelenleg csak 50 korona fizetése van és javításért folyamodott.

A választmány Haidinger György részére az Elnök úr által javasolt 20 korona fizetésjavítást megszavazza.

V. Elnök nagy vonásokban beszámol a szövetség pécsi közgyűléséről s elismerőleg említi a pécsi kartársak által rendezett szíves fogadtatást, de különösen kiemeli a Littke-cég részéről tapasztalt meleg vendégszeretetet és áldozatkészséget. Többek között elmondja, hogy a pécsi szakiskola felügyelőbizottságának elnöki tisztét is Littke Lőrinc vállalta el s ezáltal a szakiskola jövője biztosítottnak tekinthető. Nem mulaszthatja el bejelenteni, hogy Glück Frigyes ezúttal is 500 koronát áldozott a szakiskolának, Maloschik Antal ipartársulati alelnök pedig 100 koronát. Azonkívül gyűjtés útján befolyt 293 korona a pécsi szakiskola céljára. Továbbá előadja, hogy a pécsi közgyűlésnek egyik nevezetes mozzanatát képezi François Lajos javaslata, aki a menedékház építésének kérdését a nyugdíj-egyesülettel kapcsolatban véli legjobban megoldhatónak olyformán, hogy a nyugdíjasok majdan a menedékházban részesülnének ellátásban. E végből célszerűnek tartja, ha szobaberendezésekre alapítványok gyűjtetnek. François a maga részéről 5 szoba berendezésére 2500 koronás alapítványt ajánlott fel.

Elnök bejelenti még, hogy a menedékház 6 szobájának berendezésére özv. Törley Józsefné férje emlékére 3000 koronás alapítványt adományozott.

A választmány Elnök úr bejelentéseit nagy örömmel veszi tudomásul s az alapítóknak köszönetet szavaz.

VI. Bemutattatott a 6. ker. elöljáróság 21567. és 31642. számú két határozata, melyek szerint Strasszer Jakabné és Mandl Albertné szállodaiparendély iránti kérelmükkel elutasította.

A választmány az előjáróság határozatát megelekedéssel veszi tudomásul.

VII. Elnök előadja, hogy az ipartársulat legutóbbi eljárásának már is van eredménye, amennyiben a pénzügyigazgatóság a pénzügyminiszter rendelete folytán két pálinkamérőtől máris megvonta az italmérési engedélyt.

A választmány ezen intézkedést helyesléssel veszi tudomásul.

VIII. Elnök előadja, hogy Londonban a jövő évben magyar kiállítás lesz s a tervezők nagyon szeretnék, ha az ipartársulat is részt venne egy budapesti szálloda bemutatásával.

A választmány elhatározza, hogy az ipartársulat a saját költségén nem állít ki semmit, de ha az ipartársulat egyes tagjai a kiállításon részt kívánnak venni, ezeket a szervezőbizottságnak be fogja jelenteni.

IX. Előterjesztettek a segélykérvények.

A választmány a folyamodók közül özv. Neukirchner Ferencnének az ipartársulat pénztárából 20 korona segélyt, Eder Károlynak pedig 40 koronát és Till Edének 30 koronát engedélyez a rendelkezési alapból.

X. A választmány elhatározza, hogy miután a pincérek az ipartársulattal kötött szerződést semmibe sem veszik s folyton újabb követelésekkel állnak elő, ennél fogva össze kell gyűjteni a legutóbbi időben előfordult sztrájk esetekre vonatkozó adatokat s ezeknek tárgyalása végett mielőbb gyűlést kell egybehívni, hogy az ipartársulat a szerződés-szegőkkel szemben erélyesen fellépessen.

Több tárgy nem lévén napirenden, az ülés befejezést nyert. Kmft.

Békebirósági tárgyalás. Az ipartársulatnál szeptember hó 27-én délután, békebirósági tárgyalás volt, mely alkalommal a pincéregyesület által bejelentett sérelmek felett döntött a bíróság.

Ugyanis: a bejelentés szerint »Tomaschek János, Élő József és Putnoki István vendéglősök nem adják meg éttermi segédeknek hetenként a szerződésben kikötött szabadnapot. Prindl Nándor és Fludorovits István vendéglősök pedig ügynöktől vettek pincért.«

A bíróság legelőbb Putnoki ügyét tárgyalta, aki kijelentette, hogy tényleg nem adott eddig alkalmazottjainak 24 órás szabadságot, hanem csak fél napot. De viszont megjegyzi, hogy nem is kívánta egyik alkalmazottja sem a teljes szabadnapot igénybe venni, mert ha bármelyik kívánta volna, akkor ő nem tagadta volna meg; mindezeknél fogva ő nem is szolgáltattott egyáltalán okot a bejelentésre.

A békebiróság erre a szerződés 7-ik pontjának magyarázatába bocsátkozik és azt úgy értelmezi, hogy a munkaadó a szabadnapot köteles megadni, az alkalmazott pedig köteles igénybe venni.

Ez alapon a felmerült ügyben akként határoz, hogy Putnoki úr ezentúl köteles lesz a szabadnapot alkalmazottjainak akkor is megadni, ha azok azt nem is kérik.

Azután Fludorovits István ügyére kerülven a sor, Fludorovits beismeri, hogy ügynök útján alkalmazott főpincért. De viszont bejelenti, hogy hét-nyolc ízben fordult a pincéregyesülethez pincérért, de egy esetben sem kapott a követelményeknek megfelelő, alkalmas embert s így azt hitte jogosan járt el. A békebiróság ezen beismerő nyilatkozat alapján megállapítja, hogy Fludorovits szerződés-sértést követett el s ez alkalommal arra kötelezi őt, hogy fizető-pincérjét Babocsai Istvánt, akiről megállapított, hogy a budapesti pincér-egyesületnek nem is tagja, tartozik felhívni, hogy három napon belül a budapesti pincéregyesületbe beiratkozzék, mert különben a szolgálatból elbocsátja.

Tomaschek János, Élő József és Prindl Nándor a tárgyalásra nem jelentek meg, minél fogva a békebiróság úgy határozott, hogy ügyüket a legközelebbi folytatólagos ülésben fogja tárgyalni s a tárgyalás napjául október hó 4-ikét tűzte ki. Ezzel a tárgyalás befejeztetett.

A békebirósági tárgyalás befejezése után az ipartársulat és a pincéregyesület kiküldöttei külön tárgyalást folytattak a mindkét részről felmerülő szerződés-sértések meggátolása tárgyában s a tanácskozás folyamán több munkaadó előadta mindama szerződés-szegéseket, melyeket a pincérek sztrájk rendezése által követtek el.

A hosszas tárgyalás eredményeként mindkét részről abban történt megállapodás, hogy úgy a munkaadókat, mint az alkalmazottakat figyelmeztetni kell a szerződés pontos betartására, mert a folytonos súrlódások csak ily módon lesznek elkerülhetők.

Szövetségi ügyek.

A Magyar vendéglősök országos szövetsége f. évi szeptember hó 12-én tartotta meg Pécs városában VII. évi rendes közgyűlését, melyre úgy a fővárosból, mint a vidékről is a vendéglősök nagy serege gyűlt egybe.

A szövetség közgyűlését megelőző napon, vagyis 11-én délután 4 órakor, annak egyik szakosztálya: az országos nyugdíj egyesület tartotta Bokros Károly elnöklésével rendes évi közgyűlését, a tagok nagy érdeklődése mellett.

Az egyesület múlt évi működéséről szóló jelentést dr. Solti Ödön jogtanácsos terjesztette elő, mely szerint az egyesületnek jelenleg 793 tagja van s az egyesület alaptőkéje 379,276 koronát tesz ki.

A közgyűlés a jelentést tudomásul vette s azután a napi rendre tűzött indítványok fölött határozott, melyek közül fel kell említenünk François Lajos amaz indítványát, mely oda irányul, hogy a tervezett menedékház nyugdíjházzal kell kapcsolatba hozni, ahol a nyugdíjasok is ellátásban részesülhének.

A közgyűlés ezen indítvány tanulmányozására és megfelelő javaslat kidolgozására 6 tagú bizottságot jelölt ki.

Azután a tisztikart választotta meg a közgyűlés. Elnök újból Bokros Károly lett, alelnökök pedig: Müller Antal és Sztanoj Miklós.

Másnap, azaz 12-én délelőtt volt a szövetség közgyűlése, melyet Gundel János szövetségi elnök nyitott meg s megnyitó beszédében megemlékezett a szabadkai ellen-gyűlésről, elítélvén a tömörülés elé minduntalan akadályokat gördítő hivatalnokokat.

Azután a közp. igazgatóság terjedelmes évi jelentésének előterjesztése következett. A jelentés nagy részletességgel számol be minden mozzanatról. Magában foglalja a kormányhoz intézett összes felterjesztéseket, úgymint: az italmérési illeték igazságtalan kivétele, a vendéglősökre nehezedő túlságos adóteher, a bornagykereskedők kimérési engedélye, a vendéglői záróra eltörlése, a vendéglősipar képesítéshez kötése stb. ügyekben tett felterjesztéseket.

Azonkívül külön fel van sorolva a jelentésben a tanonc-ügyi szakosztály, a nyugdíjügyi szakosztály, az idegenforgalmi szakosztály és a közvetítésügyi szakosztály jelentése.

A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, valamint jóvá hagyta az előterjesztett zárószámadást is.

Az indítványok között érdeklődést keltett Nagy Lajos indítványa egy vendéglős-bank felállítása tárgyában.

Bokros Károly indítványát, hogy a szövetség közgyűlései ezentúl Budapesten tartassanak, a közgyűlés elfogadta.

A szövetség közgyűlésével kapcsolatban volt még zászlószentelési ünnepély és a pécsi vendéglős-szakiskola megnyitása.

A szakiskola alapját ismét Glück Frigyes áldozatkészsége vetette meg, amennyiben 500 koronát adott az iskola céljára. Kivülről még Maloschik Antal adott 100 koronát, 293 korona pedig gyűjtéssel folyt be.

Hatósági végzések.

Budapest székesfőváros VI. kerületének elüljárósága. 31642 szám. 1907. T. Strasser Jakabné szül. Schwarcz Nanetta bejelenti, hogy a 7. ker. előjáróságtól 1907. évi június hó 12-én 16788/907. szám alatt nyert iparengedély alapján az 5. ker. Váci-körut 56. szám alatt gyakorolt szállodaüzletét a 6. ker. Nagymező-utca 62. szám alá helyezi.

V. H. Alulírott előjáróság ezen bejelentést tudomásul nem veszi, mert a jelzett helyen a szállodai ipar gyakorlását egyáltalán meg nem engedi.

Nem engedheti meg folyamodónőnek annál kevésbé, mert férjének Strasser Jakabnak alulírt előjárósághoz ugyancsak azon helyre szállodai iparengedély iránt beadott kérvénye személyi megbízhatatlanság és azon cimen utasított el, hogy ott mint üzletvezető már hosszabb idő óta tisztességtelen szellemen vezette a szállodát és azon szoros köteléknél fogva, mely férj és feleség között fenn áll, nincs biztosíték arra

nézve, hogy bejelentő vezetése mellett ott tisztos szállodaipar fog gyakoroltatni.

De tudomásul nem vehető és a gyakorlás meg nem engedhető azért sem, mert folyamodónó ezen eljárása a hatóság kijátzására irányult. Jelen véghatározat ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül felebbezésnek van helye. Miről a fél és a szállodások ipartársulata felzeten értesítettik. Budapesten, 1907. szeptember 7. A VI. ker. elüljáróság.

Rendelet az ipari és kereskedelmi alkalmazottaknak betegség és baleset esetére való biztosításáról szóló 1907. évi XIX. törvény-cikk életbeléptetése tárgyában. Kereskedelemügyi m. kir. miniszter 577.34/1907. szám. Valamennyi magyarországi törvényhatóságnak.

(Folytatás.)

Mint hogy a törvény a balesetbiztosítási kötelezettséget ezuttal szabályozza először és ezenkívül a betegség esetére biztosítandók köre tekintetében is lényegesebb változásokat tesz, a törvény 1—3. §-ainak rendelkezései e rendelet vételétől számított legkésőbb egy hét alatt a törvényhatóságok és iparhatóságok által a szokásos módon a legszélesebb közhirre teendő.

Az e tárgyban kiadandó hirdetményekben figyelmeztetendő az érdekelttség, hogy az ipari és kereskedelmi alkalmazottaknak betegség és baleset esetére való biztosításáról szóló 1907. évi XIX. törvény-cikk folyó évi július hó 1-én életbe lépett, s hogy ennél fogva mindazok az üzemek, s illetve alkalmazottak, akik, s illetve amelyek a törvény fentebb idézett szakaszai szerint biztosítási kötelezettség alá esnek, a kerületi munkásbiztosító pénztárnál (VII. pont) bejelentendők. A betegség esetére való biztosításnál a bejelentési kötelezettség azokra az alkalmazottakra is kiterjed, akik 1891. évi XIV. törvény-cikk alapján a betegsegélyző pénztárba való belépés kötelezettsége alól fel voltak mentve.

A törvény 10. §-ában felsorolt vállalatok és hivatalok nem kötelesek azokat az alkalmazottakat betegség esetére biztosítani, akik a reájuk nézve érvényes szolgálati rendtartás szerint illetményeiket legalább húsz héten át betegség esetében is megkapják. Ha kétség merül fel arra nézve, hogy valamely vállalat ez alapon a biztosítási kötelezettség alól mentesül-e, az e tekintetben keletkezett vitás kérdéseket a törvény 193. §-ában megjelölt iparhatóságok döntenek el. Ellenben azt a kérdést, hogy az említett vállalatok és hivatalok nyugdíjszabályzatai biztosítanak-e az alkalmazottaknak olyan nyugdíjigényt, melynek alapján az illető vállalatok alkalmazottaik baleset esetére való biztosításának kötelezettsége alól is telmentetnek, a törvény végrehajtására adott jogomból kifolyólag az illető vállalatok kérelmére esetről-esetre közvetlenül ífogom eldönteni.

II. *Bejelentési kötelezettség.* A munkaadók biztosítási kötelezettség alá eső alkalmazottakat és üzemüket az 1907. évi XIX. törvény-cikk életbeléptének napjától kezdve e törvény rendelkezései szerint bejelenteni tartoznak. A bejelentés a kerületi munkásbiztosító pénztárnál teendő meg, melynek székhelyét az iparhatóságok az I. pont szerint kibocsátandó hirdetményben közhirre tenni tartoznak. Az első bejelentés attól a naptól számított legkésőbb egy hónap alatt, mely napon az erre vonatkozólag az I. pont szerint kibocsátandó hirdetmény közhirre tétetett s illetve a hirdetmény kibocsátására való tekintet nélkül legkésőbb folyó évi augusztus hó 10-ig teendő meg, természetesen visszahatólag a július hó 1-je óta fennállott állapotok feltüntetésével.

A törvény 12. §-a szerint a bejelentések úgy a betegség, mint a baleset esetére való biztosításra együttesen teendő meg. Miután az a körülmény, hogy az alkalmazottak nagy része betegség esetére már biztosítva van, a törvény életbelépte után az 1907. évi XIX. törvény-cikk szerint való bejelentést feleslegessé nem teszi, mert az idézett törvény-cikk értelmében a balesetbiztosítás szempontjából kívánt adatokat az 1881. évi XIV. törvény-cikk alapján tett bejelentések nem tartalmazták: ennél fogva a munkaadók betegség és baleset,

illetve csak baleset esetére biztosításra kötelezett összes alkalmazottaikat a fentebb megállapított határidő alatt bejelenteni tartoznak.

Ez a bejelentési kötelezettség a törvény életbelépte alkalmazásával csak azokra a munkaadókra nem terjed ki, akiknek alkalmazottai csupán betegség esetére való biztosításra vannak kötelezve, amennyiben ez alkalmazottak a kerületi vagy a kerületibe az 1907. évi XIX. törvény-cikk alapján beolvadó ipartestületi, gyári, illetve vállalati, vagy magánegyesületi betegsegélyző pénztárnak a törvény életbelépte napján már tagjai.

Addig is, míg a bejelentésre vonatkozó részletes szabályokat az állami munkásbiztosítási hivatal a törvény 19. §-a alapján megállapíthatja, a munkaadók a bejelentésbe csak azokat az adatokat tartoznak fölvenni, amelyeket a törvény 12. és 14. §-ai előírnak. Ez adatok a következők: a) a munkaadó neve, illetve cége; b) az üzem megnevezése, jellege és székhelye; c) minden egyes biztosításra kötelezett alkalmazottnak vezeték- és keresztnéve, a munkába lépés napja, az alkalmazottak által élvezett fizetés vagy bér, mellékjavadalmazások és természetbeni járandóságok; d) a munkából időközben történt kilépés napja; e) az üzemben használt motorok, munkagépek és robbanó anyagok neme; f) minden változás, mely a biztosításra kötelezett egyének munkaviszonyában az alkalmazás minőségét és a fizetést vagy bért, úgyszintén az üzem tulajdonosának, illetve a munkaadónak személyét illetőleg beállott s illetve az üzemben előfordult mind az a változás, amelynek a betegség vagy baleset esetére való biztosítási kötelezettség, az üzem veszélyessége vagy általában a betegség vagy baleset esetére való biztosítás keresztülvitele szempontjából fontossága van; g) végül az üzem megszűnésének napja.

A kerületi munkásbiztosítási pénztárak, esetleg a betegség esetére való biztosításra eddig készített bejelentési lapok felhasználásával, ideiglenes nyomtatott bejelentési lapokat készíthetnek, melybe a törvény 12. és 14. §-ában előírt és fentebb megjelölt adatokon kívül felvehetik mindazokat az adatokat, melyeknek bejelentése a betegség esetére való biztosításnál eddig kötelező volt.

Amennyiben a pénztárak ilyen bejelentési lapokat nem készítenek, a munkaadók a törvényben előírt adatokat egyszerű írásbeli bejelentéssel, a húsznál, illetve száznál több alkalmazottat foglalkoztató munkaadók pedig bérfizetési jegyzékekkel — ezeket a szükséges adatokkal kiegészítve — közlik a kerületi munkásbiztosító pénztárral. Mindkét esetben természetesen azoknak az adatoknak a bejelentése is kötelező, melyeket eddig a betegsegélyző pénztárak alapszabályai a betegség esetére való biztosításnál előírtak.

Az e pont első bekezdésében előírt határidő természetesen csak az első bejelentésre vonatkozik; ennek lejártá után a bejelentések a törvény 11—13. §-ában megállapított határidők alatt teendő meg; e rendeletnek a bejelentéseknél követendő eljárásra vonatkozó fentebbi rendelkezései pedig csak addig maradnak hatályban, amíg a bejelentéseknél követendő eljárást az állami munkásbiztosítási hivatal a törvény fentebb idézett 19. §-a alapján véglegesen nem szabályozza.

IV. *A betegség esetére való biztosításra fizetendő járulékok.* A törvény III. fejezetében foglalt és a betegség esetére való biztosításra fizetendő járulékokat szabályozó rendelkezések alkalmazhatósága az országos munkásbetegsegélyző és balesetbiztosító pénztár alapszabályaiban való megfelelő intézkedéseket feltételez; a törvény idézett fejezetének a járulék-százalék tekintetében megállapított korlátozásai is csak akkor nyerhetnek alkalmazást, ha az országos pénztár a biztosítást az átlagos napibérek és a veszélyességhez képest változó járulék-százalékok megállapításával pénzügyi vonatkozásaiban megfelelő módon rendezi.

A betegség esetére való biztosításra fizetendő járulékokra vonatkozólag tehát mindaddig, míg e járulékokat az országos pénztár megfelelő módon szabályozza, a pénztárak alapszabályaiban foglalt rendelkezések az irányadók, azzal természetesen, hogy e járulékok a törvény 25. §-ának megfelelőleg 2%-nál kisebbek és 4%-nál magasabbak nem lehetnek.

Magától értetődik azonban, hogy a pénztárak a törvény 26—28. §-ában foglalt rendelkezésekhez, melyeknek végrehajtása az országos pénztár intézkedéseitől feltételezve nincs, a törvény életbeléptének napjától kezdve alkalmazkodni kötelesek.

Hasonlóképpen f. é. július hó 1-től alkalmazandók a törvény V. fejezetének is mindazok a rendelkezései, melyek az országos pénztár autonóm hatáskörben tett intézkedéseitől függetlenül, imperative rendelkeznek. Ez alapon a törvény 41. §-ában foglaltakra való tekintettel a munkaadók a törvény életbeléptének napjától kezdve az alkalmazottaik után fizetendő betegsegélyezési járulékoknak csupán 50%-át és csupán a törvény 41. §-ának második bekezdésében megállapított időtartam alatt vannak jogosítva az alkalmazottak fizetéséből, vagy béréből levonni, illetve megtérítésképpen a szülőtől vagy gyámtól igényelni.

Balesetbiztosítási járulékok és díjak. A törvény a balesetbiztosítás költségeinek fedezésénél a felosztó és kirovó költségfedezeti eljárást rendeli el, mihez képest a balesetbiztosítás tényleges költségei utólagosan, tehát a folyó évi július 1-től december hó 31-ig terjedő időszakra csak a jövő év elején fognak megállapítani és az országos pénztár által a munkaadók között fölosztani és kirovatni. Addig, míg a költségek ily módon a munkaadók által fedezhetők lesznek, a balesetbiztosítás költségeinek fedezésére a törvény 201. §-a értelmében a m. kir. pénzügyminiszter úr bocsát rendelkezésre a szükségnek megfelelő előlegeket, miknek folyósítása iránt a kerületi munkásbiztosító pénztárak szükség esetén az állami munkásbiztosító hivatalhoz forduljanak.

V. Betegség esetében nyújtandó segélyek. A törvény 50. és 51. §-ában a biztosított tagoknak betegség esetében nyújtandó legcsekélyebb és legnagyobb mérvű segélyek vannak megállapítva. A törvény 50. §-ának a nyújtandó segélyek legcsekélyebb mérvére vonatkozó rendelkezései a törvény életbeléptének napján azonnal alkalmazást nyernek, ezeknél csekélyebb segélyeket tehát egy pénztár sem nyújthat tagjainak.

Azt, hogy a segélyek a törvényben megjelölt legcsekélyebb és legmagasabb határok között mily mértékben nyujtassanak a biztosítottaknak, az országos pénztár fogja megállapítani. Addig, míg az országos pénztár ez iránt intézkedik, átmenetileg érvényben maradnak a kerületi, vállalati és magánegyesületi pénztárak alapszabályainak mindama rendelkezései, a melyek a tagoknak a törvény idézett 50. §-ában megállapított legcsekélyebb mérvű segélyezésnél nagyobb segélyeket biztosítanak.

E segélyek tehát, az alapszabályoknak törvényszerű megváltoztatásáig, az 1907. évi XIX. t.-c. életbelépte után is akadálytalanul nyújthatók azoknak a tagoknak, tehát a törvény alapján vagy egyébként felosztó pénztárak tagjainak is, akik csak az 1907. évi XIX. t.-c. életbelépte után válnak az illető kerületi, vállalati, vagy magánegyesületi pénztár tagjaivá, mivel szemben a felosztó pénztáraknak a nyújtandó segélyekre vonatkozó alapszabályi intézkedései természetesen hatályukat veszítik.

A törvény 52—68. §-ainak a betegség esetében nyújtandó

segélyezések módjára és mérvére vonatkozó rendelkezései, melyek a pénztárnak indokolt esetekben való tehermentesítésére vonatkozó intézkedéseiben is a biztosított munkások érdekeit védik és amelyek feltétlen hatályuak, a törvény életbeléptének napjától kezdve szintén alkalmazandók, azzal a változással, hogy mindaddig, míg a pénztárak a törvénynek megfelelően véglegesen átalakíthatók és alapszabályaik ehhez képest megállapíthatók lesznek, a nyújtandó temetkezési segélyek nagyságára nézve a törvény 50. §-ának 6. pontja, illetve az ott megállapított legcsekélyebb mérvben belül az alapszabályok rendelkezései irányadók, továbbá, hogy az idézett szakaszokban az országos munkásbetegsegélyző és balesetbiztosító-pénztárt illetőleg megállapított jogok és köteleességek gyakorlása, illetve teljesítése körül, az országos pénztár megalakulásáig a kerületi, vállalati, illetve magánegyesületi pénztárak járnak el.

(Folytatása következik.)

Különfélék.

Az Iparoskáté első kötetét a közönség nagyon kedvezően fogadta. Sok bizonyosság van arra, hogy az Iparoskáté hasznos és szükséges könyv. Hasznát látja minden rangú iparos az üzleti életében, de az ipartestületekben, az iparkamarákban, a fővárosi hivatalokban és a miniszteriumban is olyan otthonos szerszám lett belőle, amilyen a mérőszalag a szabónak, a szögletfa az asztalosnak. Aki tudni akarja, mihez tartsa magát az iparosügyek százféle, nagy és apró dolgaiban, az csak az Iparoskátét veszi kezébe, felcsapja és megleli a választ bármilyen kérdésre, ami elé a mi sokszor zavaros, útvesztő közigazgatásunk, törvénykezésünk állítja.

A sokféle törvény és rendelet ezidén megint megsokasodott. És éppen az iparosember házatájéka lett ismét szorosabban körülkerítve a paragrafusok tilalomfáinak sűrű sövényével, amelyekbe — akármennyire is vigyáz — igen könnyen belebotlik az ember. A Káté az új törvényeket megmagyarázza, a rendeleteket apróra megvilágosítja.

Az Iparoskáté hasznos útmutató lesz tehát 1908-ban is. Azért is, mert javára fordíthatjuk az első esztendőnek minden tanulságát. Hiszen töretlen utakon járt az Iparoskáté. Az egész világon sehol sincs hasonló könyv. Most már van mértékünk, amihez hozzászabhatjuk.

Terjedelme egy negyedrésszel nagyobb lesz, mint tavaly volt. Hozzátesznek egy naplórészt is, a mindennapi üzleti dolgok beírásához valót.

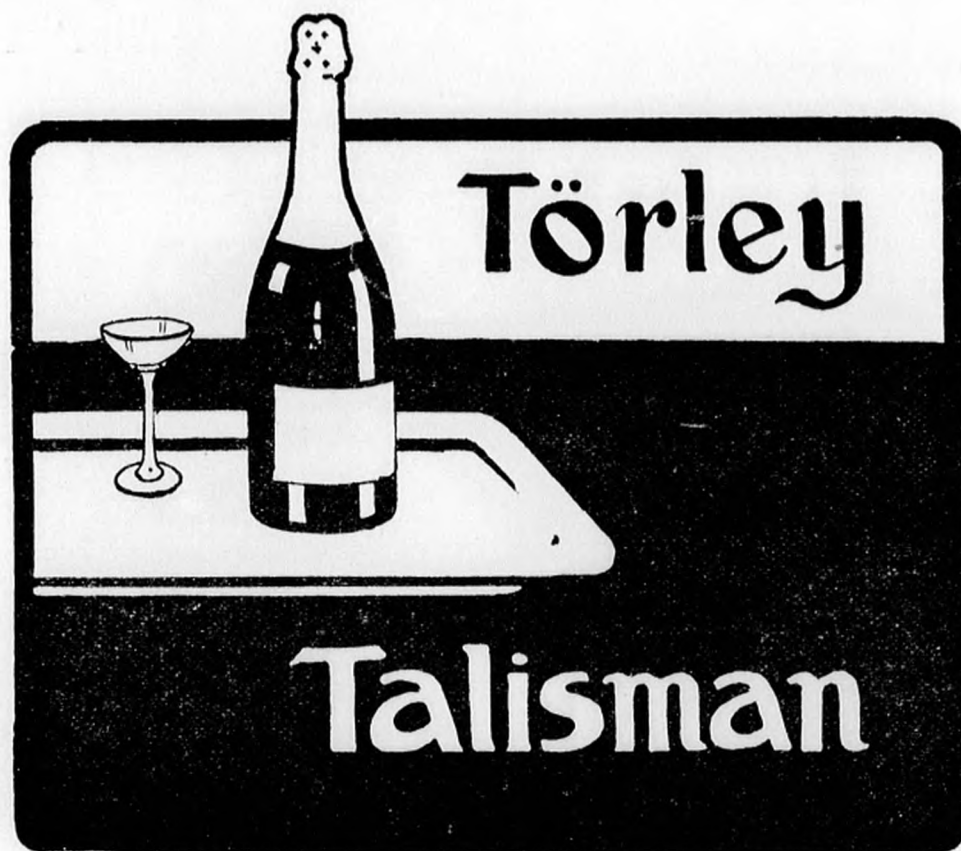
Az ára 4 korona lesz annak, aki 1908-ban veszi meg. Aki már 1907-ben megrendeli, annak 3 korona.

A fizetés és az elküldés dolgában ez a szabály: Ha a pénzt előre beküldik és darabja után postára 20 fillért küldjenek, akkor a könyvet minden költség nélkül küldjük.

Aki azonban árát előre beküldeni nem akarja, annak utánvétellel küldjük és akkor a költség egy darab után 75 fillér, 10 darab után 1 korona 16 fillér.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legfinizáltabb égyrészes
SAVANYU-KÚT
legjobb asztali- és üdítő ital,
kítűnő hatásának bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

MATTONI
ERZSÉBET
SÓSFÜRDŐJE
BUDAPESTEN
(BUDA)

Első Magyar Részvény Sertfőződe

BUDAPEST—KŐBÁNYÁN.

Fennáll 1854 óta.

Az 1900. évi párisi világkiállításon collective a legnagyobb éremmel (Grand prix) kitüntetést nyert.

DISZOKMÁNY 1885.

JURY-TAG 1896.

Városi iroda: VIII., ESZTERHÁZY-UTCA 6. szám.

Ajánlja: **ások, király, márciusi világos, márciusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márciusi világos és sötét, valamint bak-söreit, továbbá saját töltésű palacksöreit** gőzpasteurizáló készülékkel s a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt **kőbányai palack-sör osztályából.**

Ezen a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt sertfőződének évi gyártási képessége 400,000 hektoliter.

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Arad-, Szeged-, Miskolc-, Kolozsvár-, Nagyvárad-, Nyiregyháza-, Temesvár- és Debrecenben vannak.

Hordósör-megrendelés: Budapestre, telefon-szám 52—59.

Hordósör-megrendelés: Vidékre telefon-szám 52—60.

Palacksör-megrendelés: telefon-szám 56—58.

„TERNA”

élelmicikkek nagykereskedése r. t.

KÖZPONTI RAKTÁR ÉS IRODA:

BUDAPEST, VIII., BAROSS-UTCA 11.

- A fiók: **IV., Vámház-körút 4.**
volt Löwenstein M. ut. Horváth Nándor cs. és kir. udv. szállító cég
- B „ **IV., Múzeum-körút 23.**
volt Brázay Kálmán (dr. Szuly Aladár) detail-üzlete
- C „ **V., Váci-körút 12.**
volt Szimon István főüzlete
- D „ **V., Váci-körút 60.**
volt Szimon István fióküzlete
- E „ **VI., Teréz-körút 23.**
volt Szimon István fióküzlete
- F „ **IV., Kishid-utca 7.**
volt Löwenstein M. utóda Horváth Nándor cs. és kir. udv. szállító cég fióküzlete

Ügyvezető igazgatók:

dr. Szuly Aladár, Szimon István, Horváth Nándor.

Ne hagyja magát reklámvizvel félrevezetni, hanem tartson az üzletében valódi „Ilona” artézi savanyúvizet. Egy fél liter ára 6 fillér.

Rendelési cím: „Artesia” budapesti vendéglősök szikviz és pezsgőitalok gyár részv. társ., a városligeti artézi kút bérleti. VII, ker., Egressy-út 20/c.

Telefon 50—72.

Telefon 50—72.

TRANSYLVANIA SEC

LOUIS FRANÇOIS & CO.

Budafok. császári és királyi udvari szállítók Fülöp Szász Coburg Góthai Herceg Ö Fensége szállítói. Budafok.

◆ 15 elsőrendű kitüntetés ◆

VÉDJEGY.

FÖRAKTÁR:
BORHEGYI FERENC
Budapest, V., Gizella-tér 1.

◆ ◆ Hors Concours ◆ ◆

VEZÉRKÉPVISELŐK:
RUDA és BLOCHMANN
Budapest, V., Akadémia-utca 16.

Sürgöncím: FRANÇOIS BUDAFOK.

Telefon: BUDAFOK 15. szám.